

„Fusekle, takovou přezdívku mám od žáků,”

přiznává Lucie Fusková, ředitelka Základní školy Velké Popovice.

Hola hola, škola volá! Je to tak, žáci ve škole opět usedli do školních lavic

Petra Bittmanová (Oliveriusová), autorka rozhovoru, foto Vladka Černíková

S paní ředitelkou magistrou Fuskovou je ve Zpravodaji již v pořadí třetí rozhovor – a aby ne. Škola je důležitou součástí naší obce. Musím přiznat, že ne každý je rád, že s ním chci rozhovor uskutečnit, někteří dokonce z rozhovoru dříve či později úplně vycouvají. Takže si vážím každé zajímavé osoby, s kterou rozhovor dokončím, tak jako s paní ředitelkou. Je to už pěkná řádka let, co jsem školu navštěvovala, konkrétně osmnáct, takže ten čas od absolvování dosáhl plnoletosti. Škola a také školství za ta léta prošly velkými změnami, které jsem, upřímně řečeno, moc nesledovala. Rozhovor s magistrou Fuskovou jsme absolvovaly v době prázdnin kde jinde než ve škole!

Hned jsem si všimla možnosti přijet do školy na kole a zaparkovat přímo u školy, šatny a ostatně celý interiér byl jiný, než jaký jsem si ho pamatovala. Dýchl na mne trochu smutek, ale brzy ho vystřídala radost, protože je vidět, že se pro školu udělalo opravdu hodně! Musím podotknout, že mne samotná paní ředitelka učila, myslím, že přírodák. Tehdy byla učitelkou, ale nyní byla potvrzena pro druhé období do funkce ředitelky školy. Gratuluji! Zařadila bych ji funkčně mezi nejdéle učící stálce na popovické škole. Nemohu opomenout další stálce, paní učitelku Malou a paní učitelku Staňkovou. Doufám, že se mi ještě naskytne příležitost školu si projít a snad třeba nahlédnout do naší třídy, kde jsme kupříkladu po sobě během přestávek pálili kaštany, které byly součástí třídního sběru. Spolužák Jarda Švehla měl totiž tatínka u myslivců, takže jednou donesl spoustu kaštanů v papírových taškách, bohužel se jedna roztrhla a při sbírání se nějaké zakutálely. Naštěstí měl spolužák Míla Rožníček tatínka malíře, takže během letních prázdnin naši třídu vymalovali. Ach! To byly časy! Díky, kluci! A děkujeme, pane Rožníčku, ty masné fleky se musely strašně špatně přetírat! Zavzpomínáte také na základní školu?

Osobnost: Mgr. Lucie Fusková, 51 let

- > pochází z okolí Havlíčkova Brodu, nejdříve žila 3 roky ve Velkých Popovicích a nyní žije již 24 let v Lojovicích
- > je vdaná, má dvě dcery
- > vystudovala pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově v Praze
- > zaměstnání: učitelka – ředitelka ZŠ Velké Popovice
- > záliby: rodina, práce, procházky se psem, jízda na motorce (Honda CB 500)

▶ Pamatujete si svůj první školní den v první třídě?

LF: Ano, pamatuji, a dokonce si i pamatuji, co jsem měla na sobě. Byla to červená sukně s velkými knoflíky, co šila moje babička.

▶ Vzpomenete si na nějaký průvih během svých školních let?

LF: Musím se přiznat, že jsem měla pár neomlu-

vených hodin. Protože mi je tatínek nechtěl omluvit, tak jsem je měla neomluvené.

▶ Jste spíše humanitní nebo technický typ?

LF: Vzhledem k tomu, že učím přírodopis, chemii a fyziku, tak spíše technický. Nejde mi moc český jazyk a jazyky obecně. Ale každému z nás jde něco jiného, nemůže jít každému vše. Tyto předměty se dost prolínají, o to je to snazší. My

se to žákům snažíme také propojit. A u každého předmětu jsou také oblíbenější a méně oblíbená témata. Například u zmiňované fyziky se nespecializují na výuku elektřiny.

▶ Tomu rozumím, dráty mne také děsí! Učíte a funkci ředitelky tedy zastáváte jak dlouho?

LF: Učím s přestávkami na mateřských dovolených od fakulty. Rok jsem učila v jedné pražské

škole, ale pak tady. Šest let jsem ředitelkou a nyní jsem byla znovu potvrzena do dalšího funkčního období. Učitelství mám v krvi. Můj otec byl učitel a moje starší dcera nám jde ve šlépějích a na popovické škole při studiu také učí. Má dokonce svou třídu. Ono je to opravdu hezký pocit, mít tu svou třídu a dovést ji až do deváté třídy. Já budu mít tento školní rok svou několikátou devátou třídu.

„Musím se přiznat, že jsem měla pár neomluvených hodin.“

► To je fantastické. A jaký je učitelský sbor? Kolik bude v nastávajícím školním roce učitelů a učitelek?

LF: Ve školním roce 2024/25 budeme mít 41 učitelů, z toho pět jsou učitelé a zbytek paní učitelky. Vždy je více žen učitelek. Dále máme i několik asistentů. Asistent není druhý učitel a nekonkurují si. Je to další člen, který pomáhá žákovi nebo žákům, kterým ho doporučí poradna. Ve třídě fungují jako tým, který ve výsledku posune celou třídu. Dnes je to již běžné a naše škola disponuje 16 asistenty. Celkem otevřeme 24 tříd. Důležité je, že asistent je asistent pedagoga, nikoliv osobní asistent žáka.

► To je tedy velký rozdíl oproti době, kdy jsem byla žákem já. Vnímáte také změny oproti časům, kdy jste učít začínala?

LF: Ano, vnímám a řekla bych, že největší změny nastaly kvůli následujícím třem aspektům: inkluzi, covidu a válce na Ukrajině. Nejvíce žáky poznamenal asi covid, když se nastoupilo znovu do škol, byla mezi žáky dost rivalita. Bylo rekordně nejvíce zničeného školního vybavení. Děti si to zkrátka musely odžít. A pokud jde o nábytek, jde o to nejmenší. Já vždy žákům říkám: „Pokud mi to vysvětlíš, pochopím to, ale nesmíš mi lhát.“

„V nadcházejícím akademickém roce budeme mít 519 žáků, což je o 19 více než loni.“

► Ano, lež má krátké nohy, vysvětlování je důležité. Ale jak to bylo s žáky z Ukrajiny, když nerozumí?

LF: Nebylo to lehké, ale ustáli jsme to. Učil se jazyk. Žákům jsme poskytli maximální podporu a prostor k tomu, se český jazyk naučit, především komunikačně. Byly rozdělené třídy, kdy se část hodiny učila v českém jazyce a v druhé polovině se jim věnovala ukrajinská paní učitelka, která dnes už obstojně umí i česky. Nyní ministerstvo již tak zcela nepodporuje tuto formu výuky a paní učitelce nemůžeme nabídnout plný úvazek. Ukrajínští žáci na prvním stupni se začlenili rychleji, na druhém stupni již bylo vidět, kdo se začlenit chce více a kdo méně.

► Jaká je kapacita školy a kolik ukrajinských žáků ji bude navštěvovat v příštím školním roce?

LF: V nadcházejícím školním roce budeme mít 519 žáků, což je o 19 více než loni. Ukrajinských dětí je kolem 19. Celkově oproti době, kdy jsem do školy nastoupila jako učitelka, je to téměř jednou takové množství žáků. Budova se ale zvětšila a prošla rekonstrukcí. Každá třída má kolem 20 žáků, výjimečně 26–28 žáků.

► Jak se s takovým nápořem dětí pere školka? Odlehčujete to nultým ročníkem?

LF: Musíme se s tím poprat všichni. Samozřejmě, že náš nultý ročník je jistou formou odlehčení školce. Navštěvují ho děti, které jsou předškolní, a děti s odkladem školní docházky a nultý ročník (neboli „přípravka“) je na školu lépe připraví. Tyto děti by za běžných okolností zůstaly ve školce.

„Získané peníze se fifty-fifty dělily mezi Nadační fond pro otorhinolaryngologii a chirurgii hlavy a krku a mezi Zdravotního klauna.“

► Nabízí škola i nějaké zájmové kroužky pro děti?

LF: Ano, nabízí, je to hrazené většinou z šablon (grantů pro školy) a jde o kroužky ve spolupráci se školní družinou. Kroužky ale mohou navštěvovat i nedružinová žáci. Snažíme se nekonkurovat základní umělecké škole. Jedině snad pěvecký školní sbor je stejný. Nabízíme badatelský kroužek a myslivecký kroužek. K atletické přípravce letos přibude i atletika pro větší děti. O prázdninách pořádáme příměstské kempy, a to jak tvořivé v družině, tak nově i sportovní.

► Pořádáte i charitativní běh, to je skvělý nápad!

LF: Ano, běhá se 200 metrů po dobu 20 minut. Letos jsem běžela i s naší fenkou. Jde o to, že si žáci sami seženou dárce, se kterým se domluví, kolik zaplatí za jednu uběhnutou dvoustovku, a podle uběhnutých koleček se platí. Vybrali jsme 376 400 Kč. Získané peníze se fifty-fifty dělily mezi Nadační fond pro otorhinolaryngologii a chirurgii hlavy a krku a mezi Zdravotního klauna, oboje při FN Motol.

► Spolupracujete také s nějakou zahraniční školou?

LF: Jsme zapojeni do několika projektů eTwinningu. Sami bud' projekt vytváříme, nebo se zapojujeme do projektů, které vytvoří jiná, zahraniční škola. Projekty vytvořené paní učitelkou Berreur získaly opakovaně mezinárodní certifikáty kvality.

► V rozhovoru v roce 2019 jste našla téma INGENIUM, můžete říci, jak se to rozjelo?

LF: Moc ráda, je to takové moje třetí dítě. I když není jen moje. Jde o to, že v předmětech český jazyk, matematika a anglický jazyk jsou žáci děleni do menších skupin a může se tak

rozvíjet potenciál každého jednotlivého žáka, nejen těch šikovných a průbojných. Jsou žáci, kteří jsou velmi chytří, ale nemají „lokty“ na to, se prosadit ve větší skupině žáků, a v menší skupině se jim to daří daleko lépe. Žáci jsou rozřazeni na základě testu, který není úplně klasický, a po dohodě s třídními učiteli. Projekt funguje již tři roky a v novém školním roce budeme mít první absolventy tohoto projektu. Za mě přináší mnoho dobrého všem žákům a také učitelům. S menší skupinkou se lépe pracuje, lépe se poznávají jednotliví žáci, a to nejen studijně.

► Myslím, že naše škola měla vždy dobrou jídelnu. Posledně jsme se dozvěděli, že jsou i jídla na výběr, jaké jsou novinky?

LF: Ano, týdně je výběr ze dvou jídel, což je, myslím, luxus. Navíc přibyl salátový bar. Před dvěma lety byla u nás ve škole Česká školní inspekce. Zavítali i do jídelny a byli unešení, říkali, že si dlouho nikde tak skvěle nepochutnali!

► Jaké změny plánujete do nového školního roku a co do nového funkčního období?

LF: Určitě bychom chtěli rozvíjet žákovskou samosprávu, žákovský parlament. V letošním roce začal pracovat a myslím, že to děti bavilo. Rádi bychom usilovali o titul Ekoškola, ale to určitě nebude za jeden školní rok. Tady vidím velký prostor pro žákovský parlament a zapojení žáků. Žáky bychom chtěli více zapojit v prezentaci školy na sociálních sítích a na webu. Chystám pro ně zavedení vrstevnického učení. Uvidíme, zda se najdou šikovní dobrovolníci, kteří si vyzkouší učení žáků navzájem. Samozřejmě v tom dobrém slova smyslu. Ráda bych s kolegy připravila den otevřených dveří i jinak než jako prohlídku u Školy nanečisto. Těch plánů je spousta a uvidíme, co se povede dříve, co později. Také nás na konci školního roku čeká druhý ročník školního plesu.

„Rádi bychom usilovali o titul Ekoškola, ale to určitě nebude za jeden školní rok.“

► Letošní novinkou byl právě ples pro deváté třídy, jaké měl ohlasy?

LF: Myslím, že se moc povedl. Děti si to užily. Proběhl v Sokolovně, děti si interiér téměř samy vyzdobily, pro rodiče tam byl rezervační systém na stoly a myslím, že to mělo úroveň. Víte, když se někomu něco nelíbí, vždy se to k vám donese jako první, ale na ples jsem žádné stížnosti nezaregistrovala. Myslím, že se velmi zdařilo i „půlnoční“ překvapení. Žáci si připravili tak krásná vystoupení, že se mi při vzpomínce na to dojetím hrnou slzy do očí ještě teď.

Paní ředitelka mi promítla i pár střípků z plesu a věřím, že se opravdu vyvedl, tak ať se vyvedou i ty další, i když žáci nasadili latku dost vysoko. Mnohokrát Vám děkuji za rozhovor! ■